

ЗАГОРОВО

7
(22), год. III
29 юли 2016 г.
цена 0,20 лв.

Редакция в. „Загорovo“ - издава: Гражданско сдружение „ЗАГОРОВО“; www.zagorovo.com; e-mail: zagorovo@gmail.com, Предпечатна подготовка и печат - „Беллопринт“ ООД

Измина повече от половин година от изборите, а май вече настъпи време за разплата - по Предложения на Кмета на Община Септември г-н Марин Рачев, Общински съвет - гр. Септември реши да продаде апетитни имоти в землищата на гр.Ветрен и село Варвара на фирмите „Ръжанков“ ЕООД и „Лео Газ 80“ ЕООД. Става дума за земи, на които ще бъде променено първоначалното предназначение, с изработването на Подробен устройствен план, след което те ще бъдат продадени на горепосочените фирми-заявители.

Имотът, който желае да закупи фирма „Ръжанков“ ЕООД се намира в землището на град Ветрен, местност „Селска кория“/имот номер 069028/ и е с начин на трайно ползване „Дървопроизводителни горски площи“. След промяната на предназначението ще е УПИ/урегулиран поземлен имот/„За семеен хотел“. Интерес представлява

ПРЕДСТОИ СЕРИЯ ОТ СЪМНИТЕЛНИ ТЪРГОВЕ В ОБЩИНАТА

имото на управителя и едноличен собственик на капитала на фирмата-купувач - Иван Георгиев Ръжанков, родственик /братовчед/ на Кмета на общината, неотдавнашен управител на фирма „Чепинска кариера“/да, точно така, същата, която добиваше инертни материали по коритото на река Чепинска И НА КОЯТО НАСКОРО БЕ ОКОНЧАТЕЛНО ОТНЕТО РАЗРЕШИТЕЛНОТО ЗА ТАЗИ ДЕЙНОСТ по силата на съдебно решение

В ОБЩИНАТА

на Административен съд-гр.Пазарджик./ Имотът, който желае да закупи фирма „Лео Газ 80“ ЕООД се намира в землището на село Варвара, местност „Бунара“ /имот номер 375017/ и е с начин на трайно ползване - „Друга селскостопанска територия“. След промяната на предназначението си ще бъде УПИ-„За петролна база“. Управител на фирмата е Владимир Иванова Бояджийска, която също е добре позната на нашата общественост /да, точно тази дама, чиято фирма „спечели“ обществената поръчка за зимното снегорчистане на стойност 77 хиляди и 500 лв. Оттук нататък процедурата е ясна - на фирмите - заявители ще бъде предоставен набор от доку-

менти за участие в търга за продажба на имотите /тръжна документация/, които да попълнят и внесат в отдел „Общинска собственост“, ще бъде насрочена дата за произвеждане на търга и евентуално закупуване на земите. Колко удобно само, почитаеми съграждани, не мислите ли? За нас остава само надеждата, че поне няма да продадат имотите на смешна цена, с която да опитат да прикрият дарение.... За съжаление няма гаранция, че точно това няма да се случи.

НИЕ МОЖЕМ ДА ВИ ОБЕЩАЕМ - ЩЕ СЛЕДИМ ОТБИЛИЗУ РАЗВИТИЕТО НА СИТУАЦИЯТА И ЩЕ ПРОДЪЛЖИМ ДА ВИ ИНФОРМИРАМЕ СВОЕВРЕМЕННО.

На 15 юли септемвриецът дядо Михал навърши 101 години

На 15-ти този месец дядо Михал Даскалов от гр. Септември навърши 101 години. Старецът е роден през далечната 1915 година. Надживял войни и исторически епохи, дядо Михал е изключително интересен собеседник от него човек винаги може да научи много за разрушената кула на града, за войната, за бита и поминъка през миналия век. В живите очи на стареца се четат мъдростта на годините, а по лицето му са запечатани радостите и несгодите на живота.

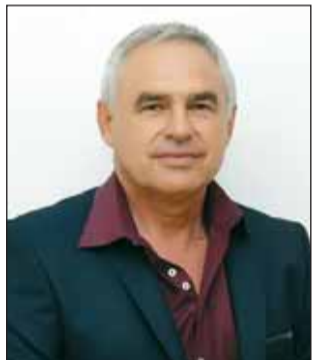
През изминалата зима дядо Михал пострада след падане, но бързо се възстанови под нежните грижи на дъщеря и внуци.

На стогодишния си юбилей през изминалата 2015 г., дядо Михал с удоволствие поговори дори на френски език - това, което помнеше от ученическите си години. В библиотеката си къта томове с книги, които пази като свои деца. Любовта към книгите не попречи на стареца да дари 135 заглавия на „Загорovo“, във връзка с благотворителната кампания на Сдружението за набиране на книги за изгорялата библиотека в с. Мененкьово.

Гражданско сдружение „Загорovo“ за трета поредна година отбелязва рождения ден на дядо Михал. И тази година младежи от Сдружението почетоха столетника с вкусна торта и еднократна финансова помощ, осигурена от „Загорovo“. Пожелаваме на дядо Михал да ни посреще още дълги години, все така топло и жизнерадостно!

Щастливи сме, че познаваме теб и твоето семейство, дядо Михале!

отправено към нас, родителите, към бабите и дядовците. Прочетох го няколко пъти. И ми се доплака, сърцето ми се сви. Тези младежи се обръщат към нас, толкова искрено и честно, защото търпението им се е изчерпало. Край на робското бездушие и примирие! **ТОВА МОЖЕ ДА ГО НАПРАВИ САМО ЕДИН МЛАД ЧОВЕК!** Защо ли?! Спомнете си вашите младини и си отговорете. Разбрахте ли, че не е достатъчно само да ги изучим, било то и с цената на мизерията. Защото често се оказва, че в България дипломите не вършат работа. Тази държава явно няма нужда от млади специалисти... Не може един млад лекар пет години да придобива специалност в България за 500лв., а в чужбина при същите условия да започне със заплата 3000лв. и всяка следваща година тази заплата да се увеличава. Защо е така? Ами много е просто - там народът си избира държавници,

ПРОЧЕТОХ ЕДНО ПОСЛАНИЕ. ПОСЛАНИЕТО НА МЛАДИ ХОРА,

които управляват в името на хората. Избират ги по морал, професионализъм, доказани заслуги в работата им, по образование и култура. Не ги избират по това колко са богати, колко банкети са дали, колко фирми са съсипали и колко са окрали за собствения си джоб. Забравих да спомена, че колкото по-нагъл и лъжлив си, толкова повече в България те харесват избирателите. Колкото повече разсипваш, клеветиш, мачкаш, лъжеш и подчиняваш с всякакви средства, толкова повече се издигаш и ставаш по-силен в държавната машина.

ВИНОВНИ СМЕ ВСИЧКИ НИЕ ЗА ТОВА, В КОЕТО НИ ОБВИНЯВАТ ДЕЦАТА НИ! Ей хора, какви ги вършим?! Такива деца с право могат да се наредят до всички поборници за Свободата на България! Защото дръзват, все по-често дръзват да поискат един по-добър живот. А ние, техните родители и роднини, в свободна България, в центъра на демократична Европа, ограбваме тяхното бъдеще. Продаваме ги - за 100лв., за екскурзия, курбани или ремонтиран пенсионерски клуб, за купища

розови и неизпълними обещания. А защо ми се облива сърцето в кръв?! **...ИСКАМ ДА ВИ ВЪРНА В ЕДИН ПЕРИОД ОТ НАШАТА ИСТОРИЯ,** която всички вие сте учили. Турското робство - еничерския данък. Тогава, когато турците са взимали принудително малки момчета - българчета и от тях са създавали най-елитните войници в турската войска. Тогава България се е разделяла с най-здравите си деца, нейното бъдеще е отивало в чужда държава. Сега, в 2016г., еничерството се завърна. Ние самите българци го върнахме, за да угодим на тези управляващи. Какво се случва с нас бе, хора? В какво се превърнахме? Прогонихме и продължаваме да гоним собствените си деца, младите, работоспособните, продължителите на българския род са вече в чужбина - над 2 милиона и 500 човека. България се превърна в една пенсионерска държава. Защо успокояваме съвестта си с една измислица? Виждате ли - там ще взимат по-големи заплати, там има закони и ще се чувстват по-сигурни. Че кой се чувства по-сигурно на чуждо място, сред чужди хора? Каква е тази лъжа?

Така ли ще успокояваме гузната си съвест? Докога ще се крием зад фразите: „ами те всички са еднакви. Ми то няма за кой да гласувам“ Това е все едно да откъснеш бебе от майка му и да чакаш да оцелее. Като ги прогоним, много има да чакаме да се върнат... **А СЛЕД ТРЕТИЯ ПРОЧИТ СЪРЦЕТО МИ СЕ ИЗПЪЛНИ С ГНЯВ** - към самия себе си и към всички вас. Как не се изчервихме от срама, защото ние сме главните и безмълвни участници в този сценарий?! Много политически партии са убивали противниците си, за да се задържат на власт. Но такъв геноцид на политическа власт към собствения си народ, нашата история не познава. Да прогоним над 2 милиона и 500 хора и да ги превърнем в емигранти, как да го наречем това? Но аз не искам да свеждам поглед, искам да гледам в очите, с високо вдигната глава, тези млади хора. Искам с чисто сърце да им кажа: „Не заминавайте! Ще се борим заедно за вашето, за нашето бъдеще. Вие искате ли това? Ако искате, заемете мястото си като достойни възрастни и мъдри хора. Дайте надежда на младите! Ние ще победим,

дължни сме да победим, защото това са нашите семейства. А те са най-милото, най-ценното, което човек може да притежава. Това няма цена - то се заплаща с живот!

В ДЕТСКИТЕ И МЛАДЕЖКИТЕ МИ ГОДИНИ ЕДНА ПАРТИЯ МЕ ВЪЗПИТАВАШЕ В ЧЕСТ, ДОСТОЙНОСТВО, ОБИЧ И ГРИЖА за народа. Възпитавахте ме да защитавам и обичам този народ и тази Родина. Бях член на тази партия, както и много други от вас. Не се срамувам, а се гордея с това, за разлика от сегашните членове на партията, които ползват само нейното име.

ОБРЪЩАМ СЕ КЪМ ВСИЧКИ ВАС, ВЪЗПИТАНИ ОТ ТАЗИ ПАРТИЯ: Нима изчерпахте желанието си за борба? Нима

се уморихте или вече се пенсионирахте? Изповядаме една и съща ценностна система, защо не се подкрепяме? Как ще защитим тази 100 годишна история? Какво наследство и какви завети ще оставим на поколенията? Как ще ги опазим? Аз и моите колеги и сподвижници от „ЗАГОРОВО“ няма да предадем младите, както и всички честни хора. Ще се борим заедно срещу измамата и беззаконието. Ще пречим на далавериите, ще показваме всички нередности в Общината. Защото искаме да променим живота ни към по-добро. Искаме да възродим духовността и човечността.

И ДА ДАДЕМ КОРЕНИ - НА ДЕЦАТА НИ!

Георги Вергиев

ПОЗИЦИЯ

Относно: Закриване на общинското предприятие „Патронаж, детско, ученическо хранене и почивно дело“. Некомпетентност или нарочна заблуда е закриването му?!

Без да бъде извършена проверка за какво и как са изразходвани средствата на общинско предприятие „Патронаж, детско, ученическо хранене и почивно дело“ в публичното пространство бе тиражирана поредната невярна и заблуждаваща информация от управляващите, че предприятието източва Общината. Нещо повече – на база на тези „аргументи“ г-н Кметът внесе предложение в Общинския съвет и предприятието бе закрито. Общинското ръководство отсече: „Общината е източвана с 330 000 лева“. Голяма част от хората биха се възмутили – и с право, но само ако това бе вярно. Да, ама не! Целта е ясна - отново под зоркия поглед на кмета да се разходват средствата така, както той реши.

В Бюджета на Община Септември за

2016 г. са заложени 650 хил. лева разходи за ОП „Патронаж, детско, ученическо хранене и почивно дело“. В тази сума са разчетени и приходите от различните дейности в предприятието и те са предвидени за издръжката му. През 2015 г. Общината е дофинансирала дейността с 330 000 лв. за издръжка (субсидия), която включва: заплати и осигуровки на персонала и режийни разходи (ел. енергия, вода, гориво за разнасяне на храната, миещи препарати и др.). Общината субсидира всяка година дейността на предприятието, защото това е социална дейност и би следвало да е приоритетна за всяка община – да се грижи за малките деца, за бедните и самотни стари хора. Но... През месец април с лека ръка предприятието се закрива, за да се „оптимизира“ дейността му.

Никой не споменава, /а защо ли?/, че част от средствата за издръжка на предприятието са целеви – т.е. предствяват държавна

субсидия. Субсидията от държавата се предоставя на общините за дофинансиране на делегирани от държавата дейности, както следва: до 31 януари в размер 50 на сто, до 31 юли – в размер 25 на сто и до 31 октомври – останалите 25 на сто. Изравнителната субсидия се определя със Закона за държавния бюджет. Използва се за покриване на разходи за местни дейности към Общината – като издръжка на детските градини (ел. енергия, ВиК, отопление и др.), детско хранене в ОДЗ и ЦДГ, спорт, културни празници, включително и дофинансиране на общинските предприятия.

Размерът на тези държавни средства за 2016 г. е 1 856 800,00 лева годишно. Средствата се превеждат от държавата на Общината и би трябвало да се разпределят и разходват от Кмета на общината за дофинансиране на гореспоменатите местни дейности.

Премълчава се обаче, факта, че до този момент Общината е превеждала парите по

банков път по сметка на ОП „Патронаж, детско, ученическо хранене и почивно дело“. Ако предприятието е „източвало“ тези пари, както твърди новото общинско ръководство, това означава че служителите в предприятието са били без заплати една година, че не е плащано гориво на фирмите - доставчици, че не са покривани режийните разходи. А това далеч не е така.

Обяснението: Г-н Кметът ще прави оптимизация, за да намали разходите. Похвално, г-н Кмете. Да, ама не! А какво ще кажете за средствата, предвидени в бюджета за издръжка на предприятието за 2016 г., които са в размер на 650 000 лв?! Какво ще стане с тях? За какво бяха изразходвани парите от държавната (изравнителната) субсидия, г-н Кмете? Субсидията, която е предназначена конкретно за подпомагане на местните дейности в Общината?! Ще кажете ли кои местни дейности подпомогнахте, г-н Кмете?

На практика се за-

крива едно общинско предприятие, като дейностите уж продължават да съществуват. Вкарва се „нова структура“ в Общината, дейностите се запазват, но част от работещите са уволнени. До днес /вече трети месец/ трудовете им възнаграждения и обезщетенията при освобождаване от работа не са платени. Какво става г-н Кмете? Вие не обичате да Ви се задават не-режисирани въпроси, но те възникват и още по-често ще възникват отук нататък. И ще се наложи да отговаряте... пред Вашите избиратели.

Изводът: Една градивна социална политика на Община Септември беше „срината“ за един миг. Три мандата назад бяха създавани социални дейности – „ДСП“, „Почивно дело“, „Млечна кухня“ и „Столово хранене“. През последният мандат дейностите бяха обединени в „Общинско предприятие“, както е в цяла България. Голяма част от сегашните общински съветници в Общинския съвет – Септември са гласували да бъде открито ОП, а сега същите тези съветници /отново в голямата си част/ гласуваха да бъде закрито. Парадокс, безмислени действия, некомпетентност или...

Не, не мислим. Това е Ваша цел, г-н Кмете!

Объркващото и некомпетентно поднасяне на фактите отново цели заблуда на хората. Не може да Ви се отрече - успявате.

Задавате ли си, уважаеми съграждани, простичкия въпрос: защо ли г-н кметът толкова много иска да управлява 650 000 лв. бюджет на общинското предприятие, защо ли толкова много иска да управлява и бюджета на всички останали 39 на брой второстепенни разпоредители?! Ей, така - спокойно и безметежно да управлява 12 милиона бюджет на Общината, гласувани му за 2016г.

Две истини няма! Истината е само една – има голяма разлика, г-н Кмете, между управление на Община и управление на частна фирма! Вие не правите разлика, просто защото не искате и имате цел. С поредното си фалшиво и заблуждаващо „уж“ в полза на населението действие, успявате да прикриете истинските си намерения. Истината, г-н Кмете, няма алтернатива! И е въпрос на време... да лъсне!

От бивши служители на ОП „Патронаж, детско, ученическо хранене и почивно дело“

АНСАМБЪЛ „КАРАБУНАРЦИ“ ОТНОВО ЛАУРЕАТИ НА СЪБОРА НА НАРОДНОТО ТВОРЧЕСТВО И ЖИВОТНОВЪДСТВО „РОЖЕН 2016“

И тази година Ансамбъл „Карабунарци“ отново са лауреати на събора на народното творчество и животновъдство „Рожен 2016“. Самодейците се завърнаха не с една, а с две награди – отличия за първо и за второ място. На най-големия фестивал на народната песен в България, в категория „Групи за обичаи“, ФА „Карабунарци“, с ръководители Стоимен Писков и Йорданка Пачева, са лауреати с първа награда, а в категория „Ансамбли“ - носители на втора награда.

Съборът в Рожен има столетна традиция. Началото е поставено през 1898 г. по идея на отец Ангел Инджов от с. Соколовци. От място за провеждане на родови срещи, днес хиляди се стичат към Роженските поляни за да съпреживеят несравнимото звучене на българските народна песен и музика. Съборът в Рожен се открива с химна на Родопите „Бела

съм, бела, юначе“ под съпровода на „Стоте родопски гайди“, които се превръщат в емблематични за събора.

За поредна година ФА „Карабунарци“ се завръщат

с отличия от най-големия фестивал на народната песен в България. Сред тазгодишните лауреати са и съставите към НЧ „Д-р Петър Берон - 1928“, с. Виноградец и

ансамбълът към НЧ „Селска пробуда - 1927“, с. Варвара.

Едно наистина достойно представяне на родните читалища и на община Септември!

ПРОДАВАМ АПАРТАМЕНТ
В ГР. СЕПТЕМВРИ, 85 КВ.М,
ДО ПОЩАТА.
ТЕЛ. ЗА КОНТАКТИ:
0899 303939

ФИРМА „БУЛТЕС“ ООД
ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ
РАБОТНИЦИ В СФЕРАТА
НА ХЛЕБОПРОИЗВОДСТВОТО
В ГР. СЕПТЕМВРИ.
ФИРМАТА ПРЕДЛАГА:
ПОСТОЯНЕН ТРУДОВ ДОГОВОР,
ДОБРИ УСЛОВИЯ ЗА РАБОТА
И ДОБРО ЗАПЛАЩАНЕ.
ТЕЛ. ЗА КОНТАКТИ:
0899 917227

SPEEDY
EXPRESS DELIVERY SERVICE

НОВ ОФИС НА СПИДИ
ОТВОРИ ВРАТИ В
ГР. СЕПТЕМВРИ.
ОФИСЪТ СЕ НАМИРА
ДО ПЪРВА ЧАСТНА
АПТЕКА,
НА ПЛОЩАД
„БЪЛГАРИЯ“ №11.

ОЧАКВАМЕ ВИ!

Тел за връзка:
0882 598537

Изминаха едва около девет месеца от изборите, а ги позабравихме. Позабравихме и красивите обещания покрай тях на новото общинско ръководство. Позабравихме за обещаните нови пътища, изграждането на които бе обявено за норматив – за какъвто си там седмици след въстпването в длъжност. Позабравихме за европейските проекти, които щяха да бъдат изготвени ударно, за месеци, вследствие на което щяха да потекат реки от несметни богатства към милата ни Община. Забравихме как обещаха да ни е чисто, забравихме как обещаха да ни е спокойно и уютно. А когато си спомнем нещичко и попитаме нещичко във връзка с този мимолетен спомен, ни се отговаряше сърдито – „пречат ни на работата“, „пишат“, „обжалват“, „вреди-

ЗА ОБЕЩАНИЯТА ПОКРАЙ ИЗБОРИТЕ, ПРЕЧЕНОТО, ПЕРЧЕНОТО И БОЛЕЗНЕНАТА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

телстват“, те „будните“, те „доброжелателите“. Тия и ония „сътрудници“, заради които „убегват“ нещата на обществеността.

Непосредствено след мрънкането срещу „преченето“, следваше перченето – ето, вижте кви ги свършихме, бе – насадихме рози и теменужки навсякъде, сложихме поливна система и на тях, и на парка, с електричество го захранихме, по банкети ходехме, телета и прасета клахме /пред това старателно ги проверявахме, под опашките/, курбани

готвехме, кебапчета пекохме, по читалищни и църковни настоятелства се явявахме, на много събрания във всякакви клубове присъствахме, ударно данъци събирахме, навсякъде бяхме ей, навсякъде бяхме!

и църковни настоятелства отричахме, за степента на завършеност на проектите ни направо заблуждавахме, но нищо, нали екип сме – във всичко се подкрепяхме! На вас разчитаме!

на част от задължението, с помощта на паричен ЗАЕМ, отпуснат от държавата. Община, ръководена с ефирна показност, служеща за да прикрие обслужването на лични интереси, с помощта на камери, фирми, фотоапарати. Община, на която броя на върнатите поради незаконосъобразност актове, вече отдавна е изгубен. Община, позволила си да противопоставя един на друг хората от собственото си население и да насажда омраза между тях!

добна равностетка покаже, че ИСТИНАТА, която желае да бъде узната и е много по-голяма от нечи лъжи, ще остане в забвение. Истината, към която би трябвало да се стреми всеки от нас, воден от едно собствено, неповторимо чувство за СПРАВЕДЛИВОСТ И ЧЕСТ. ИСТИНАТА, която те прави ЧОВЕК, която те изпълва със СВЕТИНА И ДОБРОТА, ИСТИНАТА, заради която си струва да живееш и за която си струва да умреш...

Всеки има своята ВЯРА, нека нашата ОБЩА ВЯРА ДА Е В ИСТИНАТА!

ОБЕЩАНО

Е, вярно е, че за приятелските обществени поръчки не говорехме, за планирани кредити и действителни дългове не споменавахме, за месата ни в читалищни

ме, гражданите, да забравите и изобщо да не си спомните...

След перченето дойде и болезнената действителност- Общината в окаяно финансово състояние, с мъничка надежда за погасяване

Тъжно е, когато по-

ИНТЕРВЮ

Георги Мърков е депутат от 42-ро Народно събрание, общински съветник в ОбС, гр. Септември, спортист, политик и общественик.

Роден е на 5 април 1946 г. в с. Горно Вършило, Пазарджишко. Олимпийски шампион, световен шампион, европейски шампион в Катовице, бронзов медалист на световното първенство в Едмънтън (1970).

Той е първият олимпийски шампион, който дарява медалите си на Музея на спорта при Националния стадион „Васил Левски“.

Награден е от ЮНЕСКО и Световната федерация по борба за обезоръжаване на терорист по време на европейското първенство в Йонкьопинг (Швеция) през 1984 г., когато по време на схватка, човек влиза с букет цветя на тепиха, а зад тях държи карабина. Настава суматоха и само Георги Мърков запазва самообладание. Напада в гръб терориста и му избива оръжието.

Преподавател в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Автор е на методическото ръководство за студенти по класическа и свободна борба „Основи на спортната борба“. „Доктор хонорис кауза“ на ВТУ „Годор Каблешков“ (София). Известно време е председател на Българския спортен тотализатор, областен управител на Пазарджик. От 9 ноември 2011 г. Георги Мърков е председател на общинския съвет на Септември. ПОЧЕТИ ГРАЖДАНИН НА СОФИЯ, ПАЗАРДЖИК И СЕПТЕМВРИ.

Награден с Орден „Стара планина“ I степен „за изключителния му принос за развитието на физическото възпитание и спорта“ (2010).

Г-н Мърков, бяхте общински съветник и в предходния мандат, както и председател на ОбС. Има ли разлика в мандатите?

Определено има. Тук липсва диалог, липсва насока. В предишния мандат съветниците бяха от много различни партии и имаше разногласия, разнобой, спорове. Сега ГЕРБ са си изградили различна политика – те не взимат никакво отношение на сесиите, осигурили са си съветници от други партии, които да вършат тяхната работа. Как става това, не знам, но това не е градивно и полезно за никого. Кметът тръгна с много обещания, с „голяма кошница“ и дано хората не останат разочаровани, защото засега нищо не се прави, освен да се прелива от пусто в празно.

Вие бяхте и депутат в 42-то Народно събрание, гласували сте и в пленарната зала. Как ще коментирате това, че в Общински съвет, гр. Септември няма спорове и дебати?

Това е прецедент! Това е абсолютен комфорт за кмета и аз го казах пред всички в залата на Общинския съвет. На една от сесиите, г-н кметът за пореден път се оплака, че някой му пречи. Тогава станах и попитах, кой и как му пречи при този комфорт. Оказа се, че това е г-н Вергиев, който обаче, много добре и точно на място отговори на всичко това.

Никой не пречи на нищо, това са хора, мислещи различно и аз казах на кмета, че трябва да се даде благодарен на такива хора. Тази пасивност в Общинския съвет е изключително опасна, тя не е полезна, нито градивна. По-добре да сгрешеш в работата си, отколкото да си безличен!

При тази ситуация, в която всички гласуват, каквото и да се предложи от ръководството, в която имаш в ръцете си и цялата власт, всичко това е несериозно и звучи по-скоро като оправдание. Нищо повече! В предишния мандат имаше върнати 3-4 незаконосъобразни актове на

Общинския съвет, а сега, при положение, че няма спорове и всички подкрепят предложенията на кмета, върнатите Решения са много, наистина много.

Г-н Мърков, дълги години бяхте лидер на БСП – единствената партия със столетна история, с традиции, идеи. БСП е социална партия, а с лека ръка местната структура подкрепи ликвидирането на ОП „Патронаж, детско, ученическо хранене и почивно дело“. Вашият коментар?

Това ми е голямата болка. Цял живот помагам на хората и на община Септември. Преборих се и за проект на стойност 1,6 милиона лв., с който беше решен проблема с питейната вода в Горно Вършило. Всичко - за хората и общината!

Общинското предприятие „Патронаж, детско, ученическо хранене и почивно дело“ беше градено цели три мандата, за да може възрастните и самотни хора да получават поне топъл обяд, а се ликвидира само за миг. Не зная какво ще се случи напред, било уж оптимизация, но защо никой не се изправи пред работещите 30 човека и не поясни тяхната съдба - ще бъдат ли съкратени от работа или не. По изборите общинското ръководство посети и тези служители. Обеща-

ния, само обещания, а резултатът е уволнени хора!

И много удобно се разпространява, че се „източва“ Общината. Ако има такива съмнения - за това има прокуратура. Защо не извършиха проверка?! Ако има нарушение – то се доказва. Всичко останало е несериозно, просто оправдания и аз го казах и на ръководството.

Направо не можах да повярвам, че общинските съветници от БСП подкрепиха с лека ръка всичко това! А би трябвало да работят за интересите на хората.

По време на европейско първенство в Швеция през 1984 г. обезоръжавате терорист. Чувствате ли се герой?

Не, никога не съм се чувствал герой. Това е първосигнално действие, без да мислиш, без да се подготвяш. Просто действаш на мига. Ситуацията беше такава, но и тогава и сега не се чувствам герой.

Какво ще кажете на младите хора. Има ли НАДЕЖДА в България или... Терминал 2?

Песимист съм вече. Като погледнем на местно ниво - аз имам надежда организация от 80 човека – хора с хъс и идеи. Сега ги няма в Септември, всеки се спасява както може. Вижте и младите хора в Общинския съвет – никакво действие, никаква борба. А трябва да се борят за собственото си бъдеще!

На национално ниво докато не се проумее, че демографският проблем е изключително сериозен, докато всички управляващи не заработят наистина ЗА народа, НАДЕЖДА НЯМА! От трибуната всеки депутат подчертава, че е избран от народа, а всъщност не работи за него, не чува и гласа му. Вижте на какъв ред е и здравеопазването и всичко останало. Пак казвам, песимист съм, разочарован съм от политиката, но ако все пак има надежда - тя е в младите хора. Но те, вече образовани, напускат страната и отиват да работят в други държави. Хора млади и интелигентни, които са нужни на България. Това е НАДЕЖДАТА, А ТЯ - просто вече не е тук!

В 21-и век, в 2016 година, нищо вече не е сигурно. Преврати, атентати, Брекзит и какво ли още не. Напоследък често ми се случва да чувам нещо като „нищо не е сигурно вече“, „бъдещето на човечеството е неясно“. Наред с това, сякаш за да ни накарат да повярваме, че апокалипсисът идва, редица медии пускат абсурдно любопитни статии с предсказания на Нострадамус, Ванга и някакви октоподи, които задружно твърдят, че е по-добре още сега да си сложим въжето, отколкото да продължим да се мъчим да живеем някак в този ужасен свят.

И все пак, по малдежки наивни, ние продължаваме да мечтаем и да вярваме. Да вярваме не толкова в светлото бъдеще на света, а в нашето лично светло бъдеще, което ще освети и всичко около нас. Когато преди седмици британците решиха, че не ги кефи, Европа да им диктува правилата и решиха да я напуснат, това, което се чуваше навсякъде бяха гласовете на младите - на онези мислещите, които имат криле, ала нямат право на глас. ТЕ НЕ БЯХА НИКАК ДОВОЛНИ, ЗАЩОТО СЕ ОКАЗА, ЧЕ, СТАРЦИТЕ ИМ ОТКРАДНАХА БЪДЕЩЕТО“. ТЕ ИМ ОТРЯЗАХА КРИЛЕТЕ. И ето как Брекзита доведе до война на поколенията във Великобритания. Дали решението на англичаните бе правилно - тук единодушен отговор няма. И все пак ми се струва, че младите се обидиха. А вкусът на тази обида ще горчи дълго. Много дълго.

Но аз живея в България. Семейството ми е тук. Приятелите ми са тук (не всички, разбира се). Вие, щом четете това - също живеете тук. Силно се надявам, че и хората, които обичате са тук. Затова и Брекзита ни вълнува дотолкова, доколкото да изгледаме новините и накрая да дойде я времето (защото утре сме на плаж) я пък спорта (защото заложих точно на тоя проклет отбор). Така и превратът в Турция, както и атентатите. Българите

Теория на старостта или

КАК ВЪЗРАСТНИТЕ РЕШАВАТЕ БЪДЕЩЕТО НИ?

разбираме най-добре от политика, затова аз нямам намерение да я развивам и тук. Знаем, че не мога да кажа нещо, което вие вече не знаете.

Смятам да засега обаче друга болна тема за младите септемврици напоследък - пенсионерските банкети, които Общината устройва на нашите баби и дядовци. Младите негодуват все повече срещу тези своеобразни „щури“ партита и не разбират защо те самите остават на заден план. И НЕ СРЕЩУ БЛАГОТО И РАДОСТИТЕ НА НАШИТЕ БАБИ И ДЯДОВЦИ СЕ ИЗПРАВЯМЕ. А СРЕЩУ ПОСЛЕДИЦИТЕ, ДО КОИТО ВОДИ ВСИЧКОТО ТА.

Ние - новото поколение - ние сме политически пасивни и подигравателно активни. Какво имам предвид ли? Неведнъж съм чувала коментари относно това колко западно и безнадеждно глупаво е нашето поколение. Какви ужасни нехранимайковци сме и как вероятно нищо добро няма да излезе от нас. Може и да не сме били безупречни комсомолци като вас или отличници по писане и смятане, може да сме бягали от училище, за да пием бира по никое време и да пушим зад училища и магазини, но ние имаме предимство, което нашите баби и дядовци, а често и бащи и майки са нямали - ние сме **ИНФОРМИРАНИ**. Всички социални мрежи, които според вас носят вината за нашето масово „затъпяване“, всъщност ни информират от първа ръка за това, което се случва по света. Предоставят ни възможността, само с едно кликване да прочетем всички различни гледни точки за случващото се, позволяват ни да направим наше заключение и да го обявим публично - я защото

наистина ни пука, я да съберем някой друг лайк. Ако светът се изменя със скоростта на светлината, то ние го правим със скоростта на тъмнината - защото тя винаги е първа там и чака светлината. И тази информираност, която идва не от купени и цензурирани медии, които вие следите, а от надеждни и независими източници, тази информираност ни води до пасивността, за която споменах по-горе. Карани да казваме „няма да гласувам, защото няма за кого“, „който и да избира, все е б****к“. Помага ни да видим реалността. Бруталната реалност. И ВСЕ ПAK ВЯРВАМЕ, ЧЕ НЯКАК СИ ЩЕ СЕ ОПРАВЯВА. И ЩЕ УСПЕЕМ. И ЩЕ ВИ НАТРИЕМ НОСОВЕТЕ НА ВСИЧКИ ВАС, КОИТО НЕ ВЯРВАТЕ В НАС. Ала сякаш, за да ни покажат, че това няма да стане, нашите управници продължават да ви „крепят“, драги пенсионери. И не го правят по начина, по който трябва - чрез по-високи пенсии и помощи, за да живеете добре всеки ден, а го правят по грозен, типичен за българина метод - чрез лицемерничество и сладки облаго по изборите - кебачета, кофчетата, а след тях - жалки екскурзии и банкети, заради които вие ги боготворите и им се кланяте.

И не се замисляте за това колко взимат от нас, от вашите деца, че дори от вас. Не се замисляте за това, колко трудно се учи и завършва в България. Оскъдните пари, които нашите родители и вие, нашите баби и дядовци отделяте, не стигат доникъде. И трябва да работим, за да добавим недостигащото. Знаете ли колко трудно съчетавате работа и университет, защото нито преподавателите ги интересува, че работим, нито работо-

дателите ги интересува, че учим? И след всички тези трудни години, няма как да започнеш добра и платена работа, ако не угодничиш. Тук не са нужни умни хора - лансират се посредствените, послушни и угоднически изпълняващите. И ви питаме, защо в собствената ни държава да се чувстваме чужди, да сме обречени, без бъдеще?! Ако вие сте се примирили и искате да гладувате и умирайте от болести, защо обричате нашата младост и бъдеще? НА ПРАГА НА ЖИВОТА НИ, ВИЕ НИ ОБРИЧАТЕ, като всеки път ви обхваща едно предизборно, безумно опиянение, загубили представа за реалността, неспособни вече да различите кадрните от некадрните, умните от глупавите, честните от крадливите

Не се замисляте, че една птичка пролет не прави, че след екскурзията вие отново ще си брите стотинките за хляб, а ние ще стоим у дома все така безработни и жалки. Мразя да ви гледам как си брите стотинките за хляб в магазина! Мразя, когато едва -едва отделяте по някой и друг лев, за да дадете на внуците вина нас (нищо, че два-три дни ще карате само на корав хляб). Нали и за децата - да имат! Но ние нямаме! Нямаме със или без вашата помощ. И затова бягаме. Надалеч. Зад граница. Там, където нямаме дом, където нямаме вас. ВАШАТА ТРАПЕЗА Е НАЙ-СЛАДКА, ПОВЯРВАЙТЕ МИ! И ние не искаме да я заменяме за друга, било то в Англия, Германия или Италия. Не искаме да ви оставяме сами, сам - сами на този свят. Но вие ни принуждавате - като им вярвате, като ги избирате, като вземате всичко жалко, което ви дават, а през живота си сте изляли много повече

от това и сте видели много, наистина много. КАТО СЕ ПРОДАВАТЕ - ПРОДАВАТЕ И НАС. И БЪДЕЩЕТО НИ. НА БЕЗЦЕНИЦА! Огледайте празните си самотни къщи и кажете - СТРУВА ЛИ СИ? Не се замисляте, че тези, които са на власт, са там, заради вас. И трябва да се отблагодаряват за народния глас не чрез жалки екскурзии и смешни пиари, а чрез реални дела в полза на абсолютно всички избиратели. Не се замисляте и когато отново дойдат изборите, избирате пак същите, онези, дето са по снимките от екскурзиите и са ви давали щедро лимонада и кебачета. И ПО СТАРЧЕСКИ НАИВНИ, ВИЕ РЕШАВАТЕ НАШЕТО БЪДЕЩЕ, обезнадеждате ни и ни карате да си повтаряме „който и да изберем, все същото - аз няма да гласувам“. Защото всичко това, което се случва днес е евтина манипулация. Заблуда. Прах в очите. И вместо да кажете „НЕ! Ние искаме действия, а не еднократни забавления“, вие се радвате, без да осъзнавате какво ни взимате. Завинаги. И как ни обиждате. Горчиво. Толкова ли е трудно да кажете „не“ на тези нещастни хорица. Нещастни са, защото всичко продават за пари. Издигнаха на почит кражбата, лъжата, угодничеството, измамата, глупостта. Неца, които и Бог отрича в Десетте Божи заповеди. Защо не им кажете в очите: „Вие лъжете и искате да съсите моя живот, живота на моите деца и внуци, моето родно място, моята Родина и всичко, в което вярвам.

Толкова ли е трудно?! Та това е целият ви живот!

Затова ни боли. Ние много ви обичаме. Ние не се сърдим на вашето щастие. Напротив - искаме да сте добре, да ви по-

магаме, за да изживеете старините си така, както заслужавате. Но докато вярвате във въздушни кули и розови еднорози и докато ползвате облагите, които ви предоставят, за да спечелят гласовете и симпатиите ви, нашите желания няма да се сбъднат. Толкова сме слушали за това, че сте били бригадири, комсомолци... Били сте млади, като нас, и тогава не сте имали кой знае колко. Но имахте работа и достоен живот. Днес, ние, вашите внуци, образовани, благодарение на вашите спестявания от левчетата, отделани от жалките ви пенсии, днес за нас тук реализация няма! Нито достоен живот!

Светът е огромен и независимо от случващото се, за нас винаги има място в него. Ние ще заминем. Вярвайте ни, сигурни сме, че ще заминем!

Защото вие сте безразлични към нашата мечта, а тя се казва достоен човешки живот. Заминаваме прокудени в друга Родина и тя няма да се казва България.

Все още не е късно за избор, бъдещето ни е и във вашите ръце - или се нареждате в редиците на мафията, наречена управляващи или заставате горди, непримирими до нас - вашите деца, внуци и близки, докато си извоюваме правото на достоен живот за всички. Това е наше право и истина!

ЗАЩОТО ЗА НАШАТА „ЕКСКУРЗИЯ“ НЯМА ДВУПОСОЧЕН БИЛЕТ. НЯМА И ДА Е ПЛАТЕНА ОТ УПРАВЛЯВАЩИТЕ, НО ВЪПРЕКИ ТОВА ЩЕ Е ЗАРАДИ ТЯХ.

И ЗАРАДИ ВАС! БОГ ДА Е НА ПОМОЩ НА ТАКЪВ НАРОД И ТАКАВА ДЪРЖАВА!

Г. Д. студентка

РЕЦИТАЛ

„ВЕЧНИТЕ СТИХОВЕ НА ЕЛЕНА“

На 02.07. 2016г. Гражданско сдружение „Загорово“ организира Рецитал по стихове на Елена Табакова.

Елена Табакова е родена през 1973г. в гр. Септември. Основното си образование завършва в родния си град, а средното - като възпитаничка на Професионалната ези-

кова гимназия „Бертолт Брехт“, гр. Пазарджик. След дипломирането си, Елена е вече студентка...

Всички я помнят къдрокоса, жизнерадостна, общителна - приятелите на Елена са неизброими. Тя пее и свири на китара така сърдечно, както само душата на поета умее...

Едва на 23 години, в разцвета на своята младост, младата Елена внезапно си отива от този свят. Но остава трайна следа след себе си - прекрасна поезия, която разкрива не само същността на Елена, но и един по-красив свят, изпълнен с любов, мечти и откровения.

Стиховете на Елена още приживе намират достойно място в редица регионални вестници. Стихосбирката е отпечатана през 1996г., а прологът към нея е написан

от Мартин Карбовски. Години по-късно, част от стихотворението са отпечатани и в книгата „Поезията на един град“.

За поезията на Елена, самият Карбовски пише:

„Това е книга с женски стихове, женски като женското тяло и женското начало. Това не са момичешки работи. Това е книга на НЕЦАТА, точно по човешки. Женска, простичка и наивна. Книгата на Елена. Не за друго, ами в живота на хората винаги има по една Хубава Елена. Точно тази Елена, точно в този свят, точно в тази книга...“

ЕЛЕНА ТАБАКОВА ОСТАВИ ТРАЙНА ДИРЯ СЛЕД СЕБЕ СИ. СЛЕДА, КОЯТО НИЕ ПРЕОТКРИХМЕ И ПОКАЗАХМЕ НА СВЕТА ОКОЛО НАС - ВЕЧНИТЕ СТИХОВЕ НА ЕЛЕНА!

*Погарявам ти стих
Вместо нежност,
Вместо кратка надежда във мрака,
Вместо поглед тих,
с който твоите ме спряха.*

*Погарявам ти стих
Вместо обич,
Вместо ласкаво галещи думи.
Няма обич за миг!
Затова ти дарявам стиха ми.*

** * **
*Не ме съдете, хора, твърде строго
когато си отида от света
Не всичко аз успях да превъзмогна
не всички аз успях да победя
но...знаете ли, аз живях щастливо!
Усетих що е болка, що е страх,
Научих се безкрайно да обичам
Какво е да си силен аз разбрах.
Е, може някога да съм простила,
когато трябвало е да вина.
Но аз не исках да пращя от сила
Аз исках да пращя от доброта.
Да...може някой път да съм сгрешила
и да съм повярвала в лъжа
Но въпреки това живях щастливо
- Нима ще ме вините за това?*